

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului mare, a sfântului Ioan Scărarul

Dorul Meu după om Mă coboară pe pământ cuvânt de facere a omului, cuvânt de facere a Mea în om, căci locașul lui Dumnezeu este în om pe pământ și stă față în față cu omul, prin omul cel credincios lui Dumnezeu între oameni, și nu are necredința omului putere să-Mi taie pașii Mei de pe pământ, căci Eu Mă arăt Stăpân mare și pot peste tot și peste toate câte-Mi stau în cale, și pot ca Dumnezeu. Amin.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în carte. Sunt Fiul Tatălui Savaot, și M-am făcut prin cruce Mântuitorul din moarte al omului, numai să poată omul crede cu inima sa că am venit pe pământ acum două mii de ani ca să fac lucrarea de mântuire a omului, iar omul trebuie să se aplece pentru adevărul acesta și să-l înțeleagă, prin vestirea lui la tot omul prin ucenicii Mei din unul în altul, de atunci și până azi.

Sunt Domnul Mântuitorul și Învățătorul, așa cum Îmi spuneau fariseii care veneau acolo unde Eu învățam mulțimile care se strâneau pe lângă Mine pentru cuvântul vieții, cuvântul Meu cel dătător de viață, și Mă iscodeau aceștia pentru duhul învățaturii, și erau cu două fețe, și tot așa lucram și Eu cu ei pentru iscodirile lor asupra Mea, și îi păzeam pe ei de răspuns, de păcatul care se pregăteau să-l facă prin a-Mi găsi vină după lege ca să Mă dea la moarte după legea lor, iar când M-am lăsat prins pentru că venise ceasul lor, așa au spus ei: *«Noi avem lege, și după legea noastră El trebuie să moară, căci S-a numit pe Sine Fiul lui Dumnezeu»*, iar Pilat procuratorul Mi-a scris deasupra capului Meu cel răstignit numele de rege al poporului iudeu, gata, gata să fie el pentru aceasta învinuit ca unul care este împotriva Cezarului, dar n-a mai putut fi întors, și a spus el apoi: *«Ce am scris, am scris»*, și a scris el pe tăblița crucii numele Meu de pe cruce: Iisus Nazarineanul, Regele Iudeilor, și eram Eu atunci adevăratul biruitor peste ei și peste moarte, căci am împrumutat pentru trei zile împărăția celor morți și M-am dus la ei pe calea crucii, pe calea suferinței și a morții și Mi-au deschis ca Unui Împărat al făpturii, ca Unuia Care are cheile adâncului, și am scos din suferință și din așteptare sufletele celor sfinți și drepti cu credința și i-am trimis mărturisitori pe pământ în Ierusalim, și am dat apoi de peste Mine puterea morții și am călcat-o sub călcâi și M-am sculat înviindu-Mă, și mare a fost lucrarea aceasta de trei zile când Eu am biruit cu moartea pe moarte, și în a treia zi am sfârșit-o, căci am murit pentru trei zile și am înviat, și sunt viu în vecii vecilor, precum este scris în mărturisirea Mea prin ucenicul Meu Ioan, căruia i-am arătat că iarăși voi veni și iarăși voi grăi la popoare și la limbi și la neamuri și la mulți împărați și voi face lucrarea Tatălui Meu, Care Mă trimite ca s-o fac, și nu poate omul s-o oprească pe ea, căci este scrisă să fie. Amin.

Dau neamului român vestirea Mea de azi și Mă așez cu ea înaintea neamurilor de pe pământ și n-o pun sub taină, căci pecetea lui Dumnezeu este ea, și cu ea pecetluiesc pe cei care suferă și plâng din pricina celor stricate de pe pământ și necunoscute ele după fața lor, fața adevărului minciunii cu care oamenii sunt amăgiți de cei ce stăpânesc taina fărădelegii a tot pământul.

Dau tuturor de veste că vine Mirele, și Și-a pregătit mireasa și vine, căci duhul miresei este Duhul Meu, și Duhul și mireasa zic: Vino, Doamne!

Îți dau de veste și mereu îți amintesc, neam român, că tu ești țarina cu comoară în ea, fiindcă din tine Mi-am pregătit mireasă și Mi-o pregătesc și Mi-o țin de veghe pentru venirea Mea pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt, și am masă de cuvânt și nuntă am în tine, iar tu ești atâta de străin de petrecerea Mea în mijlocul tău, tată! O, nu vrei să știi și să înveți și să te bucuri cu adevărat. Îți sunt potecuțele înfundate de cei ce se încumetă să-Mi astupe Mie calea spre oameni, dar Eu am cale tainică și Mă dau tainic celor ce Mă află și Mă caută, și taina nunții Mele se împarte, și

nu poate omul necredincios împotriva lui Dumnezeu, fiindcă venirea Mea se face grai auzit pe pământ, și duios îi grăiește omului ca să-i dezmoștească duhul încleștat și să dorească după Dumnezeu apoi, iar cel ce este scris pentru Dumnezeu, acela vine după Mine, vine și se face ucenicul Meu, și mărturisitor credincios se face spre ridicarea multora. Amin.

Am avut demult pe pământ un fiu iubitor de Dumnezeu și l-am privit îndelung pentru focul din el al dragostei de Mine și i-am dat putere să se dea Mie și să se împartă apoi cu mărturia Mea la mulți, iar părinții cei sfinți ai vremii l-au pomenit pe el în duminica a patra a Postului cel mare cu numele lucrării lui duhovnicești, trepte de învățătură peste biserica Mea dreptcredincioasă de pe pământ, treptele virtuții sufletului. Duhul lui mărturisitor se face cuvânt peste biserică și vestește el vestea cea nouă, venirea Mea cuvânt azi pe pământ, însoțit de sfinții Mei, așa cum Duhul Sfânt a grăit să se facă. Amin.

— O, binecuvintează, Iisuse Doamne, mărturisirea mea cea pentru Tine în ziua mea de pomenire bisericască, și duhul meu se bucură întru venirea Ta cea de azi și mărturisește el întru venirea Ta! N-a putut să-mi aline sufletul învățătura despre toată știința cea din vremea mea, căci eu mă voiam Ție jertfă de iubire și de credință și de lucrare sfântă pentru Tine și pentru oamenii din vremea mea și cei de după mine, și din fragedă tinerețe m-am suit sus, pe muntele sfânt, și m-am dat spre sfințenie, călugărindu-mi viața și numele sub lucrarea ascultării, lucrarea celor mântuiți, iar după trei ani m-am suit și mai sus, în inima muntelui sfânt, și am ars de dragostea Ta patruzeci de ani, și mă hrăneam cu hrana care nu prihănea viața mea de sihastru și nu dădeam niciodată să-mi satur pântecele, și așa țineam departe de inima mea pe diavolul mândriei, care dădea să-și facă simțirea în mine, dar eu plângeam atunci cu lacrimi șiroi și cu mare priveghere de zi și de noapte, și mă dădeam spre odihnă numai cât să nu slăbească puterea minții, iar rugăciunea mea era prin tot ceea ce eu eram și făceam, și am îngrijit prin veghea mea pe cei ce erau viețuitorii muntelui sfânt și binevesteam lor învățătura mea cea pentru Tine, și mi-a rămas ea de povață bisericii Tale, Doamne. Focul meu după Tine m-a ținut mereu pară de foc, căci am dorit să port și să înțeleg viața Ta în mine și să Te bucur cu ea înăuntrul trupului meu, care-mi găzduia sufletul, pârțicica cea de la Tine pentru viața mea pe pământ.

Le spun la cei ce urmează Ție între oameni că trebuie mare dragoste de Dumnezeu în cei ce apucă pe cărările Tale ca să fie ei numărați. Le spun lor că puțin de tot face omul pentru viața lui și pentru Tine în el, și că mult trebuie să poată omul pentru cele ce vor fi, pentru mâine, Doamne. Le spun celor ce cred în Tine că darul credinței trebuie împodobit cu mari lucrări, cu mari virtuți, cu mari trăiri duhovnicești, căci Duhul este Cel ce dă viață, și le mai spun lor că venirea Ta este sigură ca zorii și că astăzi este glasul Tău peste pământ, și trebuie dezvârtoșarea inimilor pentru acest dar al Tău peste oameni, și apoi lucrare mare pentru venirea Ta și pentru mărturisirea Ta, așa încât Tu, Doamne, să poți spune la cât mai mulți în ziua mării Tale: «Voi sunteți martorii Mei!». Amin.

Îți mulțumesc cu duhul aplecat că mi-ai dat fericirea să Te mărturisesc din cer oamenilor de pe pământ! Duhul meu se mângâie cu multul, ca o răsplată a mea pentru văpaia de foc a dragostei de Tine din vremea fragedei mele tinereți și până la sosirea mea în patria cea de sus a sfinților Tăi. Duhul meu s-a mângâiat, o, Doamne, și să rămână scris înaintea Ta mângâierea mea cea de azi! Amin.

— O, scrie, Mihaile, pe cel ce a fost serafim de foc înaintea Mea pe pământ, și să rămână el în duhul mângâierii cea de azi a duhului lui. Amin.

Iar ție, neam român, îți doresc înțelepciune de sus, tată, ca să nu te desparți de Mine prin înțelepciunea ta, că pe cel ce îl ajută mintea se semețește prin ea și nu poate sta întru Mine unul ca acela. O, de Mi-ai auzi tu glasul Meu care zice: «Să nu vă învărtoșați inimile la glasul Meu ca în timpul cercetării și ca în ziua ispitirii în pustie, unde M-a ispitit Israel, care a văzut lucrările

Mele, iar Eu am urât neamul acesta patruzeci de ani că n-a voit să cunoască el căile Mele și a rătăcit pururea cu inima, și n-au intrat întru odihna Mea, căci M-au mâniat».

O, deșteaptă-ți urechea, neam român! Am sădit în tine taina patriei cerești pe pământ. Nu-ți învârtoșa auzul și inima la glasul Meu ca Israelul cel necredincios, care până azi a rămas așa, iar Eu l-am urât și l-am lepădat, și te-am ales de atunci pe tine de neam al Meu și ți-am trimis de la Mine ție botezător ca să fii tu neam nou-născut înaintea Mea, iar Eu Îmi aduc aminte de tine și grăiesc peste tine cuvântul Meu cel de azi și te îndemn la post și la rugăciune, căci diavolii de azi au putere mare în oameni și ascultă oamenii de ei, și voiesc să-i vestesc pe oameni să se deștepte și să asculte de Dumnezeu, căci Eu sunt Mântuitorul omului, iar diavolul va fi legat pentru vecii și va fi aruncat în iezerul unde arde foc și pucioasă, și cu el îngerii lui. Amin.

Îți dau învierea din necunoștință, o, neam român. Te hrănesc cu Duhul Meu, tată. O, primește chemarea ta la Mine și ia-Mă de Mântuitor, ia-Mă cu adevărat, că vreau să te slăvesc cu slava Mea înaintea neamurilor de pe pământ, o, țară a strălucirilor, din pricina darului Meu din mijlocul tău, care strălucește în cer și pe pământ! O, ia din gura Mea, ia din mâna Mea darul Meu cel pentru tine și caută cu izvorul Meu din mijlocul tău, căci râu de viață veșnică M-am făcut în tine din partea Tatălui Savaot!

Har, har peste tine, țara Mea de azi, casa Mea de venire acum, la sfârșit de timp, și te fă fecioară, tată, și așteaptă-Mă în prag, căci Eu nu te mint, și iată, îți dau ție, îți dau venirea Mea, ți-o dau ca să Mă ai și ca să te am, dar fă-te tu dragoste pentru Mine, căci Eu sunt Mântuitorul tău, Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea cea de azi! Amin, amin, amin.

1/14 martie 2010